

ת"פ 26856/06/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 26856-06-21 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני בעניין:	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב המאשימה	מדינת ישראל
נגד		
הנאשם		פלוני

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום המתוקן בעבירות איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום, היו הנאשם והגברת שירן דהן (להלן: "המתלוננת") נשואים זה לזו אך נמצאים בהליכי גירושין ומתגוררים יחדיו בקרית חיים.

בתאריך 17.4.21 בסמוך לשעה 15:00 עת ביקרה המתלוננת את הוריה, התעוררה חמתו של הנאשם ולאחר שהלה סבר כי המתלוננת בוגדת בו דרש ממנה כי תשוב לבית. בסמוך לשעה 16:15 לאחר שהמתלוננת שבה לבית, הגיע הנשם והחל לאיים על המתלוננת שלא כדין באומרו לה: "**אם אני תופס אותך בוגדת בי, אני אשחט אותך**". בעקבות האמור, ביקשה המתלוננת מילדיהם המשותפים להתארגן על מנת שיעזבו את הבית בעקבות מעשיו של הנאשם אך הנאשם המשיך בשלו והטיח באוזני המתלוננת כי היא בוגדת בו והתנהג באופן מאיי כך שירק לעברה, אחז באמצעות ידיו בפניה ולקח גרעינים שהיו מונחים בקרבת מקום וזרק אותם לעברה של המתלוננת. המתלוננת יצאה מהבית ביחד עם בתה על מנת להתקשר למשטרה.

בהמשך לאותן נסיבות, התקשר הנאשם לפלאפון של המתלוננת ושאל היכן היא נמצאת והמתלוננת השיבה לו כי ניגשה לקנות חלב וכי התקשרה במקביל למשטרת ישראל ואז יצא הנאשם את הבית לכיוונה של המתלוננת. בהגיעו של הנאשם למתלוננת, איים עליה באומרו לה שאם הזמינה משטרה והם יעצרו אותו זה יהיה הסוף שלה.

בתאריך 14.4.21 בשעה 17:34 שלח הנאשם מהפלאפון שלו לפלאפון של המתלוננת הודעת טקסט בה איים עליה בפגיעה בחייה באומרו לה: **"לא רק שאני לא בא, אני היום גומר איתך את הסיפור"**.

בתאריך 13.4.21 בשעה 19:45 שלח הנאשם מהפלאפון שלו לפלאפון של המתלוננת הודעת טקסט בה איים עליה באומרו לה: **"אל תבואי תשאי בתוצאות"**.

בתאריך 12.4.21 שלח הנאשם מהפלאפון שלו לפלאפון של המתלוננת הודעות טקסט בהם איים עליה בהתאם למפורט:

בשעה 12:29 באומרו לה: **"אמרתי לך מה יהיה הסוף שלך"**.

בשעה 12:30 באומרו לה: **"שאני יבטל לך בראש"**.

בשעה 12:30 באומרו לה: **"תגידי לבן זונה שמזיין אותך שגם אליו אני יגיע אני מבטיח"**.

בשעה 12:34 באומרו לה: **"ברור, יש מטאטא חדש שמזיין אותך, אני רק מחפש לתפוס אותך, מה יהיה אחרי את כבר יודעת"**.

בשעה 12:34 באומרו לה: **"אני מבטיח לך שאני עכשיו יהיה על הראש שלך עד שאני יתפוס ושאיני יתפוס נגמר לך הסרט"**.

בתאריך 4.4.21 בשעה 23:19: **"אני מבטיח לך שאני יתפוס אותך, עוד יום עוד שבוע עוד חודש עוד שנה בסוף אני אתפוס אותך וזה יהיה הסוף שלך"**.

3. טרם הטיעונים לעונש הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן אשר יבחן בין היתר את שאלת הרשעתו של הנאשם בדין.

תסקירי שירות המבחן

4. ביום 6.10.22 הוגש תסקיר ראשון של שירות המבחן. בתסקיר סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 43 פרוד ואב לארבעה ילדים. הנאשם שירת שירות צבאי מלר ולאחר מכן לפני כ - 15 שנים פתח עסק לאירועים העוסק בצילומי מגנטים, הפעלת זיקוקים וחתונות, בו עובד גם אחיו. לפני כשנתיים פתח עסק נוסף למתן שירותי תיקון לחברות ביטוח יחד עם שותף. בהתייחסו לשנים בהם חי יחד עם המתלוננת תיאר מערכת יחסים סוערת, שכחלק ממנה נהגו לריב, לצעוק ולקלל באורח קבע האחד על השנייה כדרך התמודדות. לבני הזוג קיימים הליכים בבית המשפט לענייני משפחה ובבית הדין הרבני. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם מלמד כי אין לחובתו הרשעות קודמות. שירות המבחן התרשם שהנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומצר עליהם. הנאשם טען שכונתו לא הובנה וכי אמירותיו קשורות לסיום היחסים ביניהם ולא לפגיעה במתלוננת. שירות המבחן התרשם

מהבעת חרטה וצער. בשיחה עם המתלוננת עלה כי הקשיים עלו תקופה קצרה לאחר הנישואים וכי ילדיהם של הילדים היו חשופים לריבים הבלתי פוסקים ביניהם. המתלוננת תיארה שינוי משמעותי בהתנהגותו של הנאשם מאז מעצרו בשנת 2021. המתלוננת מסרה כי הנאשם אינו נוהג באלימות ונוהג בה בכבוד ומגיע באופן קבוע לראות את הילדים. כמו כן המתלוננת לא הביעה כל חשש מפני הנאשם ושירות המבחן לא התרשם כי היא נעדרת יכולת להתגונן. שירות המבחן מציין כי בהערכת הסיכון נמצא כי הסיכון להישנות עבירות בינוני כאשר שילובו בטיפול יוכל לתרום לצמצומו. שירות המבחן ציין כי הנאשם עתיד להשתלב בקבוצה טיפולית. בהתאם לכך, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים במהלכם ישולם הנאשם בטיפול בתחום האלימות הזוגית. כאשר להרשעתו בדין של הנאשם שירות המבחן מציין כי על מנת להחזיק בתעודת מפעיל זיקוקים עליו להיות ללא הרשעות פליליות ומאחר והנאשם עובד בתחום זה המליץ שירות המבחן על סיום ההליך המשפטי ללא הרשעתו בדין.

5. ביום 24.1.23 הגיש שירות המבחן תסקיר נוסף. בתסקיר ציין שירות המבחן כי במהלך תקופת הדחייה הושלם הליך הגירושין של הנאשם והמתלוננת וסיימו בהסכמה את המחלוקות ביניהם לגבי חלוקת הרכוש. שירות המבחן מציין כי במהלך תקופת הדחייה הנאשם שולב בטיפול במסגרת קבוצה לגברים אלימים. מדיווח מנחות הקבוצה הנאשם מגיע בקביעות ומבטא מוטיבציה ורצון ללמידה ומשתתף באופן פעיל בקבוצה. המתלוננת דיווחה כי שורר שקט בין השניים וכי הנאשם מתנהג אליה באופן מכבד. היא שללה אלימות או דיבור לא נאות למולה ודיווחה על שקט שמצב זה מעניק לה. לאור האמור להערכת שירות המבחן הסיכון להישנות עבירות דומות נמצא כי הסיכון נמוך בינוני. בהתאם לאמור ולאור הזמן שחלף מהתסקיר הקודם ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים במהלכם ימשיך בטיפול בתחום האלימות הזוגית. כאשר לסוגיית הרשעתו בדין של הנאשם חזר שירות המבחן על המלצתו לסיום ההליך המשפטי ללא הרשעתו בדין.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה טענה שהנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעתו בדין של הנאשם והגישה נספח לטיעונים לעונש (ת/1). זאת ועוד טענה ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם וציינה כי המאשימה עותרת למתחם ענישה שנע בין עונש של 9 חודשי מאסר ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל. כאשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה ב"כ המאשימה שהנאשם ללא עבר פלילי והפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן ועתרה לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

7. ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הראיות לעונש את תעודת מפעיל זיקוקים של הנאשם. הסנגור הדגיש בעיקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם והתגייסותו של הנאשם להליך הטיפול והאמור בתסקיר. כמו כן טען ב"כ הנאשם שבינתיים הנאשם והמתלוננת התגרשו והפנה לעמדתה של המתלוננת כמפורט בתסקיר. זאת ועוד, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה ביחס לאי הרשעתו של הנאשם בדין והגיש פסיקה לעניין זה.

8. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו ואמר שהוא מעוניין להמשיך בטיפול.

דין והכרעה

שאלת אי הרשעת הנאשם בדין

1. ההגנה עותרת לביטול הרשעתו של הנאשם בדין. שירות המבחן אף הוא חרף העובדה שמדובר בעבירה חמורה שאין להקל ראש בה, המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין. המאשימה מתנגדת לביטול ההרשעה וב"כ המאשימה טוענת כי הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לביטול הרשעה.

2. ברע"פ 3515/12 **מדינת ישראל נ' שבתאי ואח'** (10.9.13) נקבע, כי:

"כלל הוא כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים - יש להרשיעו בדין".

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337, (להלן: **הלכת כתב**) נקבע, כי סיום הליך ללא הרשעה הוא:

"חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה".

בהלכת כתב נקבעו שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה:

"ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

3. שאלת ביטול הרשעה עמדה לדיון בפסקי דין רבים. לעניין זה אפנה לדנ"פ 8062/12 **מדינת ישראל נ' חברת נמלי ישראל פיתוח ונכסים בע"מ** ולדברים שנקבעו שם:

"בפסיקה לא הותוו תנאים נוקשים למקרים בהם יימנע בית המשפט מהרשעה. נקבע אך שאפשרות זו מיועדת למקרים חריגים, בהם מצא בית המשפט כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, וכי נוכח מידת חומרתה של העבירה ניתן לוותר על הרשעה, מבלי לפגוע פגיעה משמעותית במטרות הענישה האחרות. עוד נקבע שיש להימנע מהרשעה רק בנסיבות יוצאות דופן, כאשר היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מההרשעה לבין חומרת העבירה והתועלת של ההרשעה לאינטרס הציבורי אינו סביר. מכאן, שהאפשרות לא להרשיע מיועדת לעבירות שאינן חמורות, ולנאשמים בעלי פוטנציאל שיקום משמעותי. יש לציין, שכאשר מדובר בקטינים, יינתן משקל גבוה במיוחד לשיקולי הפרט, והנכונות להימנע מהרשעה תהיה גדולה יותר".

4. חרף הכלל ובמצבים חריגים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי מידתי בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי קיימת אפשרות כי לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.07)). לטעמי זהו המקרה שלפנינו. אציין כבר כעת כי אינני סבורה שעניינו של הנאשם נופל בגדרי המקרים החריגים לביטול הרשעה בדין.

5. באשר לתנאי הקבוע ב"הלכת כתב" ואשר עניינו, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, הרי שאני סבורה שבעניינינו תנאי זה אינו מתקיים. מדובר בנסיבות חמורות בהן איים הנאשם על המתלוננת שלא איום אחד אלא איומים מפורשים במספר הזדמנויות ופגע בערכים חברתיים מוגנים. אני סבורה כי בעבירות מסוג העבירה בה הורשע הנאשם כלפי בת זוגו ניתן לבטל על הרשעה בדין רק במקרים ייחודיים ובמקרה זה אינני סבורה שיש לעשות כן.

6. באשר לתנאי השני לפיו העובדה שהנאשם מחזיק בתעודת מפעיל זיקוקים הרי שגם הנאשם עצמו והעולה מתיק החקירה הרי שזה אינו עיסוקו היחיד ובוודאי שלא העיקרי. ועל כן אני סבורה שלא ניתן לומר כי הנאשם הוכיח כי עתידו המקצועי ייפגע. לא שוכנעתי שהרשעה בדין עלולה לפגוע פגיעה קשה בקידומו ופרנסתו של הנאשם וכי היחס בין הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה מהרשעתו לבין חומרת העבירה ונסיבותיה אינו סביר. לאור כל האמור אני דוחה את הבקשה לביטול הרשעת הנאשם. לא נעלמה מעיני העובדה ששירות המבחן ממליץ על אי הרשעת הנאשם אך בכל הכבוד המלצה זו נסמכת על דבריו של הנאשם בלבד.

קביעת מתחם העונש ההולם:

14. תיקון 113 לחוק העונשין קובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. סעיף 40א' מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם.

15. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירת איומים על ידי הנאשם הם שלוות נפשו של המתלונן וביטחונו. לעניין זה אפנה לע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל פד"י מג' (3) 373.

באשר למידת הפגיעה של הנאשם הרי שהאיומים שהשמיע הנאשם הינם איומים בפגיעה בפגיעה בחיי בת זוגו ובשלמות גופה.

14. מדיניות הענישה במקרים דומים מלמדת שבעבירות איומים כאשר מדובר במקרה אחד מתחם העונש ההולם נע בין

עונש של מאסר על תנאי לבין עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח. אפנה לעניין זה לרע"פ 96/16 טמוזרטי נ' מדינת ישראל (6.1.16); ע"פ (מחוזי חיפה) 42146-02-15 יעקב בכר נ' מדינת ישראל (06.05.2015) (במקרה זה בוטלה ההרשעה); ת"פ (שלום חיפה) 7990-10-16 מדינת ישראל נ' סער מור (07.05.17); ת"פ (שלום אשקלון) 36801-03-15 מדינת ישראל נ' פלוני (27.04.15); ת"פ (שלום רחובות) 1068-08-14 מדינת ישראל נ' יוסף כהן (03.12.2014); ת"פ (שלום אילת) 47527-11-12 מדינת ישראל נ' פלוני (01.04.2014); ת"פ (שלום רמלה) 34966-02-13 מדינת ישראל נ' שמעון מהרט (25.03.2014); ת"פ (שלום פ"ת) 10504-03-13 מדינת ישראל נ' א' צ' (04.11.2013).

בענייננו אין מדובר באיום אחד אלא מספר איומים בכתב האישום המתוקן .

15. לפיכך אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות תיק זה נע בין עונש של 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ברף העליון .

16. בענייננו אני סבורה שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם וזאת בשל שיקולי שיקום כמפורט בתסקיר שירות המבחן. באשר לעונש שיש להשית על הנאשם, הרי שלקולא אני נותנת משקל להודאת הנאשם ולקיחת האחריות. כמו כן אני סבורה לקולא לקחתי בחשבון את האמור בתסקיר שירות המבחן והעובדה כי עברו של הנאשם נקי וזוהי הסתבכותו הראשונה. ולפיכך, במכלול הנסיבות לקולא ולחומרא אני מאמצת את המלצות תסקיר שירות המבחן לעניין צו המבחן וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בה.

ב. אני מחייבת את הנאשם לעמוד בפיקוח קצין מבחן למשך 12 חודשים, החל מהיום בהתאם לתכנית ולתנאים שייקבעו על ידי שירות המבחן ועל פי התקדמותו של הנאשם בהליך הטיפול. מובהר לנאשם בשפה פשוטה וברורה כי עליו לשתף פעולה בצו המבחן שכן אם לא יעשה כן ניתן יהיה להפסיק את צו המבחן ולדון מחדש בתיק.

אינני מחייבת את הנאשם לא בקנס כספי ולא בפיצוי כספי.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

המזכירות תמציא עותק גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ' אדר תשפ"ג, 13 מרץ 2023, בנוכחות הצדדים.

